

[Karen Højte Jensen]

Jeg har hæftet mig ved, at der også blandt flertallet har været stærke argumenter for at få et samarbejde i gang. Det synes ikke at være et ønske fra Skejby's side, men jeg vil bede sundhedsministeren allerede på nuværende tidspunkt i debatten give nærmere oplysninger om det forslag, der er fremkommet fra medicinaldirektørens side, og som ifølge Det Fri Aktuelt er afvist.

(Kort bemærkning).

Køpe Christensen (FP):

Det er ganske unormalt, at Det Konservative Folkeparti tager hensyn til, hvad Det Fri Aktuelt skriver. Det er åbenbart en ny strategi i Det Konservative Folkeparti, at når det passer ind i sagerne, citerer man fra Det Fri Aktuelt.

Jeg synes, at man på det groveste – det er simpelt hen en uanstændighed – rejser tvivl om ekspertisen i Århus. Det er det, fru Karen Højte Jensen gør, når hun ligefrem fremfører det lægelige aspekt, at det skulle kunne koste menneskeliv. Dermed nedvurderer man ekspertisen i Århus, og jeg synes, det er ganske uhørt, at vi skal ned på det plan. Det er reelt det, man gør, fru Karen Højte Jensen.

Det, vi hele tiden har hørt, er, at nu drejer det sig om den lægefaglige ekspertise, og jeg må sige, at med de udtalelser, der er faldet, ikke kun her fra fru Karen Højte Jensen, og hvor man rejser tvivl om, hvorvidt det vil koste menneskeliv, beskylder man faktisk indirekte Århuslægerne, der har kæmpet for at få transplantationer til Århus, for at gå ind for, at det koster menneskeliv.

Jeg synes, at det er ganske uhørt, og at det er nede på et plan, der er helt uværdigt.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det om det uværdige kan jeg fuldt ud tilslutte mig.

Jeg lagde mærke til, at fru Karen Højte Jensen brugte udtrykket, at det for patienterne var et spørgsmål om at overleve. Jeg synes, det er et stærkt udtryk at anvende her fra Folketingets talerstol, og jeg vil gerne spørge sundhedsministeren, om man på nogen måde vil anfægte, eller om der er nogen tvivl om, at de to personer, der har søgt om at måtte foretage udtagning af organer på Århus Kommunehospital og Skejby

Sygehus, har de faglige kvalifikationer til udføre denne behandling ligesom mange andre alvorlige former for hjertebehandling.

Jeg vil gerne rette den misforståelse, som åbenbart bliver ved med at optræde: at vi går ind for, at der skal være flere centre. Jeg forsøgte faktisk i min ordførertale at sige det modsatte, nemlig at vi gerne så én fælles organisation – for min skyld kan man godt kalde det et center – for disse transplantationer, men sådan at man selvfølgelig bruger ekspertisen og udstyret begge steder, hvor man har det. Det synes jeg ville være en fornuftig samarbejdsform.

Så vil jeg gerne sige, at jeg også er meget ked af den udvikling, der foregår omkring Sundhedsstyrelsen, og at jeg er ked af, at vi må tage dette standpunkt, ikke bare i denne sag, men også i andre sager netop i disse dage, hvor det kniber. Når det er et problem, er det, fordi vi meget gerne så, at vi havde en stærk sundhedsfaglig ekspertise i Sundhedsstyrelsen, som lod sig lede alene af sundhedsfaglige hensyn, ikke en Sundhedsstyrelse, der i realiteten i meget høj grad har en politisk ledelse.

Må jeg som det sidste sige om det med samarbejdet, at jeg godt kender samarbejdsmodellen fra medicinaldirektøren. Jeg ved også, at folkene fra Skejby, der sad i transplantationsudvalget, har fremlagt samarbejdsforslag.

Det, jeg sluttede mit første indlæg med, var: Skulle man nu ikke, når nu alle disse knubbede ord er borte, sætte sig sammen og så få etableret det ligeværdige samarbejde, vi peger på i vores beslutningsforslag? Det medvirker vi meget gerne til fra Socialdemokratiets side.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil godt sige til både Fremskridtspartiets ordfører og Socialdemokratiets ordfører, at fra SF's side skyldes modstanden imod, at der oprettes to transplantationscentre, absolut ikke mistillid til de to overlæger, hvor diskussionen nu går om, hvorvidt de skal tilkendes autorisation til at udtage lever og hjerter. Det er alene det, om der skal oprettes to centre på nuværende tidspunkt, der er tvivlsspørgsmålet. Jeg synes, det er en meget stor misforståelse at gøre det til et personsørgsmål. Det fordrejer debatten fuldstændig.

Det, som gør det risikabelt, er, at man ikke har organer i øjeblikket til at have en kontinu-